

«... Onkel Tukas store musikalske triumf ... full av alvor, sjarm, humor og smittende spilleglede.»

SVEIN ANDERSEN, AFTENPOSTEN

«Endelig sitter det ... gjengens beste og mest varierte ... et deilig organisk og krystallklart lydbilde»

STEIN ØSTBØ, VG

«... meget respektabelt i havn ...»

ØYVIND RØNNING, DAGBLADET

«... høres ut som et band de beste gjerne vil være med i.»

GEIR RAKVAAG, DAGSAVISEN

GUD, DØD, KJÆRLIGHET! ... GUD, DØD, KJÆRLIGHET?

Det er ikke småtterier haldenbandet Onkel Tuka bestemte seg for å gi seg i kast med, da de for fem år siden slapp albumet *Geriljagospel*, et album fylt til randen av sanger som kunne ha gjort Broder Aage Samuelsen til en Lazarus, med sanger som «To hender», «På den andre siden av fjorden» (med bidrag fra Tuka-fans nr 1; Kjartan og Aslak i Dumdum Boys) og «Jeg er på vei til himmelen», har siden utgivelsen laget bedehus av rockklubber og nattklubber av nattverder over det ganske land. Under alle omstendigheter er *Geriljagospel* et svært så håndfast bevis på at Onkel Tuka tar alle sidene ved sitt eksistensielle trilogi-prosjekt; *Gud, Død, Kjærlighet*, på fullt alvor.

To år senere, i 2008, gikk Onkel Tuka løs på den minst lystige oppgaven tematisk, død. De tolv sangene på *Hotell Hellman* tematiserer døden på høyst forskjellig vis, historisk som tittelkuttet og i «1716-1718», som handler om bauta-haldenseres tvilsomme motiver for å brenne ned byen, i klassisk country morderballadetradisjon («Lille Mari»), som et innlegg i ulvedebatten («Fredløs røver») og helt fundamentalt i en hudløs tolkning av bluegrass-giganten Ralph Stanleys «Oh Death», som «Åh Død». Med utgivelsen av *Hotell Hellman* gikk det opp for flere musikkjournalister at Onkel Tuka er på sporet av storverk. Både Dagbladet, Dagsavisen og Aftenposten trillet

femmere på terningene.

I 2011 har tida kommet til det beste og vanskeligste av temaene,

Kjærlighet, som definitivt gjør seg fortjent til den store forbokstaven.

Hvit Honning inneholder tretten sanger om Kjærligheten, ikke overraskende vesentlig lysere musikalsk enn forgjengeren. Onkel Tukas residerende poet, sanger og agitator, Håkon Ohlgren, starter denne musikalske vårløsningen med en hyllest til kjæresten, der han tar i så det holder; «...dama mi er så fin, ho får et godstog til å stoppe, ho får elver til å tørste, ho får hjertet mitt til å hoppe, dama mi er så fin, ho får menn til å gå på vannet, ho får sanger til å bli sanne, ho får engler til å lande ...»

Derfra og til den avsluttende vuggesangen til dattera si, besynger Håkon kjærlighet i alle dens fasonger, til byer (Halden, selvfølgelig), til barndomsminner, til alkohol & dop, til fiskene i havet, til sangene selv og selvfølgelig til kâtheten i egen høye (får vi håpe) fremtoning.

Ikke bare inneholder *Hvit Honning* de aller flotteste sangene så langt fra Ohlgren & Onkel Tuka, bandet benytter også anledningen til å utvide sin musikalske pallett med en rekke nye farger og nyanser. Således er geriljagressbandet Onkel Tuka nå å oppfatte som kongerikets fremste leverandører av kosmisk norsk musikk. Skapt av tradisjonelle bluegrassinstrumenter; Feler, mandoliner, banjoer, ståbasser, kassegitarer & steelgitarer og minimalistiske rytmeinstrumenter, jo da, men også musikalsk grensesprengende og poetisk så gjennomført at *Hvit Honning* fortjener å bli innkjøpt av bibliotekene på kontoen for diktsamlinger.

Tom Skjeklesæther

ONKEL TUKA: «Hvit Honning»
NY CD / LP / DIGITAL

LABEL: NORSKAMERIKANER / DISTRIBUSJON: UNIVERSAL MUSIC
KONTAKT: LARS ULSETH / MOB: 91 55 13 63 / lars.ulseth@me.com
BJØRN KULSETH / MOB: 90 77 11 13 / bjorn@norskamerikaner.no

www.onkeltuka.no / www.norskamerikaner.no

UNIVERSAL
UNIVERSAL MUSIC GROUP